

Ud fra disse Synspunkter stilledes fra konservativ Side et *Ændringsforslag*, hvis afgørende Bestemmelser gik ud paa følgende: Der skulde nedsættes et Raad paa 11 Medlemmer, i hvilket der gaves Ministeren stor Myndighed, og hvori Repræsentanter for Erhvervslivet fik Sæde. Dette Kontrolraad skulde træde i Virksomhed, enten naar der indsendtes en Klage til det, eller naar Ministeren ønskede en Undersøgelse foretaget. Man vilde herved skabe den mest absolutte Garanti for, at Ministeren kunde gribe ind og kræve Undersøgelse, naar han fandt det paakrævet. Aftaler, truffet af Truster, Karteller og lignende Sammenslutninger eller af Monopoler eller af Virksomheder af monopologagtig Karakter om Prisforhold m. v., var ifølge Forslaget forbudt, for saa vidt de paagældende Aftaler medførte eller tilsigtede urimeligt høje eller urimeligt lave Priser eller andre samfundsmæssigt urimelige Indskrænkninger i det frie Erhvervs Udøvelse. Endvidere fastsloges det, at alle Sager, som efter foretagne Undersøgelser blev rejst, skulde være Domstolsager, idet man mente, at Landets Borgere havde berettiget Krav paa den Garanti, som Behandlingen ved Domstolene giver.

Partiet maatte afvise Regeringsforslaget baade i dets oprindelige og den ændrede Skikkelse, men det havde ifølge Betænkningen — i Overensstemmelse med de Anskuelser, der var gjort gældende fra Erhvervsorganisationernes Side — fremsat et vidtgaaende Tilbud om at søge Sagen løst paa bredt Grundlag. Dette Tilbud blev imidlertid ikke modtaget, og de Konservative stillede derfor deres *Ændringsforslag* om en helt ny Affattelse af Lovforslaget.

Som Ordfører for Det radikale Venstre støttede *Hassing-Jørgensen* Lovforslaget, mod hvilket han dog paa flere væsentlige Punkter havde Indvendinger at gøre. Han udtalte saaledes Tvivl om det hensigtsmæssige i at kræve, at Kontrolraadet skulde have den mindst mulige Tilknytning til Erhvervsvirksomheder og Erhvervsorganisationer, hvis Forhold umiddelbart berøres af Loven. Han ønskede ikke som de Konservative, at Erhvervsorganisationerne skulde have nogen Indstillingsret, men Ministeren burde staa saa frit som muligt, for at Raadet kunde blive sammensat af erhvervskyndige Medlemmer. Anmeldelsespligten fandt han unødvendig omfattende. »Jeg ser for mig et Kontorapparat af betydeligt Omfang, og jeg maa spørge, om dette da ikke er en stor og urimelig Overdrivelse. Naar vi nu efter det Forsøg, som er gjort med den gældende Lov, maa erkende, at den er alt for snæver og derfor ubrugelig, skal vi ikke straks styrte os ud i den modsatte Yderlighed og skabe et Kontorapparat, som det for øvrigt slet ikke vil være saa let at faa